

Kolundayım Ben

– dursun-yesil · 12 Ekim 2010

Hak'tan başkasına boyun eğmeyen,
Pir Sultan Abdal'ın yolundayım ben.
Kalp kırmaya bir an dili değmeyen,
Mansur Ekmekçi'nin kolundayım ben. Kalemler kötüyü hiç yazmasalar,
Haset, fesat, körler hiç bozmasalar,
Dostlar muhtaç iken hiç tozmasalar,
Sevgi mektubunun pulundayım ben. Elbiseler gibi iç temiz olsa,
Alınan nefesler sevgiyi salsa,
Hatıralar canlı, ebedi kalsa,
Sevgiyle bakanın çulundayım ben. Vatan toprağından ekmek yiyerek,
Hoppa yaşamayı çağdaş sayarak,
Seksenlik nineyi yolda soyarak,
Gezenlerin ense kılındayım ben. Başbakan, bakanlar çıkardı ilim.
Kimine göre çok uzundur dilim.
Şafak da gül yolmak arzular elim.
Gül şehri Isparta ilindeyim ben. Sapıklar çoğaldı, müritleri bol.
Sevgiye susamış, kalplerimiz çöl.
Her çiçek bal verir, konup sende al.
Bütün çiçeklerin dalındayım ben. Okumaya hasret kalmış, insanım.
Okuyan anladı, gür aktı kanım.
İnsanlara feda Dursunî canım.
Şiir okuyanın elindeyim ben.

Dursun Yeşil –2008